

Palvelija Ei Saa Olla Herraansa Suurempi

Kirj. M. P—n.

TÄMÄN kyhäyksen yhteydessä on tarkoitettu luoda silmäys riistosta vapaan yhteiskunnan työn kunniakkaseen tasavaltaan, jossa kaikki ihmiset tuntevat elämänsä ja olemassaolonsa yhdenarvoiseksi.

Jotkut selostavat meille, että nyt jo on valankumouksien kautta päästy tasa-arvoisuuteen. Toiset taas, jotka eivät ota edellistä lausetta täydestä, selittävät ettei siihen ole vielä missään maassa päästy, vaan että tasa-arvoista yhteiskuntaa, uutta työläisten isänmaata, rakennetaan tulisella kiireellä.

Aivan samoin selitettiin jo silloin kun orjat hikoiivat mitä vaikeimmissa oloissa Rooman rakennustöitä suorittaessaan. Silloinkin iskurit uhrasivat voimansa napolisematta ja kunnioittivat niitä joiden orjina he tyytyväisinä työvoimaansa kuluttivat. Uskollisimmat orjat saivat kunnioitusta ja kehumisia silloin tällöin ylimystön orjapiiskureilta. Tunnustuksen saaneet olivat siitä mielissään ja liehakoivat kuin koira isäntänsä silittäessä, vaikka kohta onkin suorittanut raskaan palveluksen; tehden sen siitakin huolimatta, vaikka isäntä olisi ruoskaakin häntä vastaan käyttänyt.

Vaan ne orjat, jotka tunsivat orjuutensa, eivät jumalointeet ylempiänsä. Heidän pyrkimyksensä oli vapautua orjuudesta ja päästä yhdenarvoiseksi toisten ihmisten kanssa ja muodostaa sellainen yhteiskunta, jossa ei yhtä ihmistä kunnioiteta sen enempää kuin toistakaan. Mutta kuinka kävi niille vapautta ja yhdenarvoisuutta ikävoiville orjille. Heidät naulittiin ristiin teiden varsille hallitsevan luokan palkkasotureiden ja ylimystölle uskollisten orjien toimesta. Tällaisten joukkoteurastusten jälkeen pani ylimystö toimeen suuria juhlatilaisuuksia, sillä he olivat vapautuneet uhkaavasta vaarasta, joka olisi merkinnyt heidän muuten kanssahmisten tasolle alenemista.

Tämä sama pitää paikkansa vielä nykyjäänkin. Kukaan ei voi osoittaa missään olevan sellaista maata, jossa ylimystö ei vaatisi itseään kunnioittamaan korkeampi-arvoisena kuin tavallista ojankaivajaa. Venäjältäkin, jossa on vakuutettu rakennettavan työläisten isänmaa-

ta, kertovat tosiasiat päinvastaista. Jolleivät todelliset rakentajat sielläkin osoita ylimmilleen kunnioitusta ja uskollisuutta sekä jumaloi heitä ja noudata heidän antamia määräyksiään, niin joutuvat he saman kohtalon alaisiksi kuin Rooman orjat aikoinaan.

Siksipä työläistoveri, sinä joka mahdollisesti olet joskus uskonut, että sellaiset politikoitsijat, joiden määräyksiä koko kansan on noudatettava, ajavat palkkatyöläisten asiaa rehellisesti, avaa silmäsi näkemään ja korvasi kuulemaan totuus heistä. He ovat vain kavalasti kehitetyn ajan uskonnon edustajia, eikä suinkaan meidän pelastajiamme.

Jos sinulla on itseluottamusta omaan ajattelukykyysi, niin sinä et suinkaan voi pitää sitä uuden työläisten isänmaan rakentamisena, kun tehtaissa, myllyissä, metsissä ja maan uumenissa palkkaorjina työskentelevillä työläisillä ei ole edes oikeutta lakkoutua kurjimpienkaan työ- ja palkkasuhteiden parantamiseksi. Sitäpaitsi hallitus tekee sitoumuksia työväenluokan verta janoovien hallitusten kanssa. Onko se Neuvosto-Venäjän työläisten tahdosta, että jos esim. Ranskan hallitus sodan syttyessä tarvitsee apua ihmisteurastuksessa, että he ottavat kiivärit olalleen ja lähtevät puolustamaan sitä.

Sinä ehkä vastaat: ettei niitä ole kysytty siihen suostumusta, sillä Venäjällä on poliittinen hallitus niinkuin kaikissa muissakin maissa ja se ei ota huomioon työläisten tahtoa toisten hallitusten kanssa liittoja tehdessään.

Poliittiset hallitukset ja puolueet, joihin pääsyn ehtona on vain mielipiteet, eivät ole vielä koskaan toimineet palkkatyöläisiä hyödyttävästi ja tuskinpa ne tulevat sitä tekemäänkään, vaikka olemme niitä käsittämättömyydessämme joskus pitäneet työväenjärjestöinä.

Jonkun järjestön, ollakseen palkkatyöläisten luokkajärjestö, niin siihen pääsyehtona täytyy olla luokkaraja, ettei sen järjestön sisällä enää orjan tarvitse nuolla ruoskijansa varpaiden välillä. Vain sellainen järjestö, jonka suoranaiset palkkatyöläiset muodostavat, voi olla jostakin merkityksestä työläisille uuden yhteiskunnan rakentamisessa ja orjien voiman kokoamisessa.

Vasta silloin tulee todellisesti kysymykseen palkkajärjestelmän ja orjuuden poistaminen sekä poliittisten valtaistuinten kukistaminen. Vain palkkatyöläisten omintakeisen järjestetyn toiminnan kautta pääsemme työn kunniakkaiseen tasavaltaan, jossa ei ole herraa eikä palvelijaa, vaan kaikki ihmiset ovat tasa-arvoisia toistensa kanssa.

I. W. W. on puhtain palkkatyöläisten järjestö mitä on koskaan tunnettu koko maailmassa. Samalla on sen pyrkimys sellaiseen työn tasavaltaan, jossa ei ole orjia eikä piiskureita. Yksi ihminen ei silloin ole myöskään suurempi-valtainen kuin toinen, eikä suurempaa kunnioitusta ansaitseva. Tällöin vasta tuntee ojankalvajakin olevansa saman arvoinen toisten ihmisten kanssa.

Tässä muistui mieleeni tämän julkaisun edesmenneen toimittajan, R. F. Gillbergin, eräässä puhetilaisuudessa lausumat sanat: "Uusi yhteiskunta ei ole hyllyltä otettavissa niinkuin muut pikkuesineet, vaan meidän palkka-

työläisten on järjestyttävä ja järjestyneellä luokkavoimalla murrettava rikki riistojärjestelmän rautainen portti."

Miksi siis odottaisimme kauemmin? Emmekö jo tunne olevamme osattomia kaikista niistä mukavuuksista ja ihmiselämälle välttämättömistä tarpeista, joita näemme kaikkialla ympärillämme. Meillä ei ole tämän järjestelmän vallitessa oikeutta käyttää niitä, vaikka olemme kuluttaneet työvoimaamme niitä tuottaessa. Joten, jos kenenkään, niin juuri meidän pitäisi päästä niistä osallisiksi. Mutta me emme pääse niistä osallisiksi muutoin kuin järjestyneen toiminnan kautta. Siksi meidän onkin järjestyttävä, jollemme tahdo olla itsellemme arvoa antamattomia raukkoja ja odota mitä verenimijämme pöydältä putoaa.

Vain teollisuuksittain järjestymisessä on palkkatyöläisten voima. Järjestymisen kautta autamme itseämme ja oman luokkamme jäseniä saavuttamaan sen voiman, jonka avulla voimme nousta ylös tästä nykyisestä helvetin piinasta.

Tuhoutuva "Kansanvaltaisuus"

Kirj. E. H.—(Suomennos)

YHDYSVALLOISSA vakuutetaan olevan visinin ryhmän, jonka pyrkimyksenä on tuhota niinkutsuttu kansanvaltainen hallitusmuoto ja asettaa sen tilalle diktaattorin, kuten on tehty joissakin Euroopan maissa. Taantumuksellisten loiseläjien edustajat, joita lakiemme laatijat ovat, ovat jo tehneet siihen tärkeitä lakiesityksiä kongressissa. Tämän kaiken tarkoituksena on radikaalisten ainesten sivuun työntäminen hallinnollisista tehtävistä ja palkkatyöläisten järjestämistyön ehkäiseminen.

Me jo entuudestaankin tunnemme näiden radikaalisten ajatuksien ja ulkomaalaisia työläisiä hyökkivien aineiden toiminnan. Maailman sodan aikana ja sen jälkeen meillä oli viisi vuotta kestänyt hallinnollinen ajatusvapauksien tukahduttamiskausi, jonkalaista ei ole enemminkin tunnettu. Nykyisen toimenpiteen kautta pyritään mitä voimakkaimmin tuhoamaan pu-

he- ja kokoontumisvapaudet. Kongressille ja neljäkymmenen tai useamman valtion lainlaativakunnalle on tehty laki- ja säädösesityksiä, joiden hyväksymisen kautta yritetään Yhdysvaltain työväenluokalta ottaa pois ne vähäisetkin oikeudet mitä sillä on. Näihin lakiesityksiin sisältyy se ajatus, että kaikki mielipiteitään radikaaliset ja toisinajattelevat ainekset on asetettava vainonlaiseksi. Nykyjään on Yhdysvaltain kongressissa noin puollitusinaa suoraista ulkomaalaisvastaista lakiesitystä.

Vuosina 1919 ja 1920 laadittiin eri valtioissa rikoksellisia syndikalistilakeja ja hyväksyttiin siinä nimenomaisessa tarkoituksessa, että niiden nojalla voidaan tuomita radikaaliset ainekset vankiloihin. Toimiville radikaaleille langetettiin niiden perustalla 20 vuoden tuomioita ja erittäinkin I. W. W:n jäsenille. Nämä samat lait ovat vieläkin voimassa ja työläisiä on asetettu syytteisiin niiden nojalla tämän la-